

עפ"ת 2282/01/23 - אסף עזאייה - נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

עפ"ת 23-01-2282 עזאייה נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת גילת שלן
המערער
נגד
המשיבה
ואסף עזאייה - ע"י ב"כ עו"ד אלשחבי עבד אלרחמאן
מדינת ישראל

החלטה

ביום 23.6.22 נדון המערער בהעדרו בבית המשפט לטעורה באשדוד, בגין עבירה של שימוש טלפון שלא באמצעות דיבורית, למס בacr 1,000 1.ן. ביום 25.9.22 הגיע המערער בקשה לביטול פסק הדין, בטענה שלא קיבל את הזמנה לדין; כי קיבל הודעה על פסק הדין רק ביום 28.7.22, וביום 18.9.22 קיבל הודעה ממשרד הרישוי על שלילת רשיונו ל-3 חודשים עקב צבירת נקודות; וכי הוא כופר ביצוע העבירה, וכן נגרם לו עיוות דין משוער כתוצאה משפטו בהעדרו. בית המשפט קמא דין בבקשתו, ודחה אותה בהחלטה מנומקת מיום 6.11.22.

ביום 28.11.22 הגיע המערער בקשה נוספת לביקורתה (כמו הבקשה הראשונה) "בקשה דחופה להורות על ביטול פסק דין שניית בהעדר הופעה ועיכוב ביצוע", ובזה הסברים חדשים לגבי הסיבה שבגינה לא הגיע הבקשה ל לבטל פסק דין לאחר קבלתו ע"י המערער, והפעם נטען כי הזמנה לדין התקבלה ע"י אשת המערער ביום 3.6.21, אך זו התעלמה ממנו בעיות ולא העבירה אותה למערער; וכן נטען כי היה על מפנ"א לשלוח את הזמנה לדין לבא כוחו של המערער. בית המשפט קמא דחה גם בקשה זו בהחלטה מיום 1.12.22, תוך שzieן כי אינם מהווים ערכאת ערעור על החלטותיו.

ביום 1.1.23 הגיע הערעור שבפני, במסגרתו חזר ב"כ המערער על הטענות שהעלתה בפני בית המשפט קמא, ואף הוסיף טענה חדשה ולפיה לא חל شيء בהגשת הבקשה, שכן המערער קיבל את פסק הדין במהלך בתי המשפט, אשר עצרה את מנין הימים להגשת בקשה ביטול פסק דין.

בהחלטתי מיום 3.1.23 קבעתי, כי מאחר שההחלטה בית המשפט קמא ניתנה ביום 6.11.22, על הסוגור להבהיר תחילת מועד הגישת הערעור בשינויו, ומודיע יש להאריך את המועד להגשת הערעור. בתגובה הודיע ב"כ המערער, כי הערעור הגיע על החלטת בית המשפט קמא מיום 1.12.22, שדחתה את בקשתו החוזרת ל לבטל פסק דין.

לאחר עיון בהודעת הערעור ובתיק בית המשפט קמא, באתי לכל מסקנה כי מדובר בערעור שהוגש באיחור, מבלתי שניתן הסבר סביר לאיחור ואף מבלתי שהוגשה בקשה להארכת המועד לערער.

עמוד 1

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן- חס"פ), אדם יכול לבקש ביטול פסק דין שניתן בהעדרו, תוך 30 יום מהמועד בו הומצא לו פסק הדין. אין בחוק היתר להגשת בקשה לעיון חוזר על החלטה שניתנה בבקשתה מעין זו, ובפסיקתא אף נקבע כי על המבוקש לבטל פסק דין, לפרסום בכתב את **מכלול הטענות התומכות** בבקשתו, לרבות אסמכתאות וריאות ככל שהדבר נדרש (ראו רע"פ 01/9142 **סורניה איטליה ואח' נ' מדינת ישראל** (2.10.13)). הדברים אף מתייחסים עם הרצינול העומד מאחורי סדר הדין המיוחדים שנקבעו לעברות קלות, והרצינול שבבסיסו חוקית סעיף 240 לחס"פ.

משכך, הנוהג של הגשת בקשה לעיון חוזר על החלטות בתי המשפט לערעור שלא לבטל פסק דין או שלא להאריך את המועד להshaftט, אינו מעוגן בחוק ואין מקום לאפשרו; זאת למעט במקרים חריגים ווציאי דופן, כמו למשל כאשר התגלו עובדות חדשות שלא היו בידיעת המבוקש בעת הגשת הבקשה המקורית. על אחת כמה וכמה, אין מקום לראות בהגשת בקשה מעין זו כמאפשרת הארצת המועדים להגשת ערעור.

בעניינו, לא הייתה כל הצדקה לבקשת החזרת שהוגש המערער לבית המשפט כאמור, שבה התייחס לקביעות בית המשפט בהחלטתו והוסיף טיעונים שהוא עליו לפרט בבקשתו המקורית. והעובדת שהוגשה בקשה דומה לזה שכבר הוכרעה ע"י בית המשפט, בין אם הוכתרה בבקשתה לעיון חוזר ובין אם לאו, אינה יכולה לשנות את מנין הימים להגשת ערעור.

נכח האמור, מנין הימים לערעור בתיק זה החל ביום 6.11.22, והיה על המערער להגיש את הערעור עד ליום 20.12.22; ומלאה עשה כן היה עליו להגיש בקשה להארצת המועד להגשת ערעור, כאמור בסעיף 201 לחס"פ.

על אף שהמערער לא עשה כן בchnerתי, לפנים מסורת הדין, האם קמה עילה להתריר הארצת המועד לערעור בעניינו, ומצאי כי גם לו הייתה מוגשת בקשה, מן הדין היה לדוחתה.

על פי ההלכה הפסקה, על המבוקש להאריך מועד להגשת עירעור להציג קיומו של **"טעם ממשי המניח את הדעת"** לשינוי, כאשר במסגרת זו על בית המשפט לבחון, בין היתר, את משך השינוי, וככל שחלף זמן רב יותר, יגבר כוחם של השיקולים האחרים הנוטים לדוחית הבקשתה, והוא צורך בנסיבות מסוימים יותר; את הנימוקים לשינוי והאם מדובר בעילה מתקבלת על הדעת; את סיכוייו הלאוראים של הערעור, האינטרסים הציבוריים בהכרעה בו, וקיומו של חשש לעיונות דין במידה שתחסת האפשרות לערעור; וכן את עקרון סופיות הדין ועקרון היציבות והוודאות המשפטית (ראו למשל בש"פ 5988/06 **נמר נ' מדינת ישראל** (25.7.06) ובש"פ 90/09/6125 **רבינ נ' מדינת ישראל** (11.8.09)). מעון בפסקה עולה למשל, כי נדחתה בקשה להארצת מועד בטענה של תקלה משרנית, על אף שמדובר בשינוי של 10 ימים בלבד (בש"פ 7424/13 **פיטוסי נ' מדינת ישראל** (20.11.13)); או עקב קשיים בהסדרת הייצוג, כשמדובר בשינוי של חמישה שבועות (בש"פ 6125/09 **רבינ נ' נ"ל**).

בעניינו, לא ניתן כל הסבר סביר לשינוי בהגשת הערעור. כאמור, לא היה מקום להגשת בקשה חוזרת לאחר שניתנה החלטה מפורטת של בית המשפט כאמור. גם שכן, החלטתו השנייה של בית המשפט קמא ניתנה ביום 1.12.22

ומערער יכול היה להגיש את העrüור עד ליום 20.12.22, אך אין הסבר מדוע השתעה ולא עשה כן. בהערת אגב זאת, כי החלטת בית המשפט קמא מיום 1.12.22, שעליה לכואורה הסתמן ב"כ המערער, כלל לא צורפה להודעת העrüור, ובנספחו העrüור צורפה ההחלטה בית המשפט קמא מיום 6.11.22 כהחלטה "מושא העrüור" (נספח ה-לערוער).

יתרה מכך, סיכויי הלכאורים של העrüור נמוכים, ואף האינטראס הציבורי בהכרעה בו מועט, שכן אין בו טענות עקרוניות מעבר לעניינו הספרטיפי של המערער.

כפי שצין בית המשפט קמא, הזמנה לדין נמסרה לידי המערער (ולא לאשתו כפי שנטען בעrüור) ביום 3.6.21, ולמרות זאת הוא לא התיצב לדין; ובהקשר זה נקבע לא אחת כי טעות אינה מהוות סיבה מוצדקת להעדות מן הדין. המערער אף קיבל את פסק הדין ביום 28.7.22, אך לא פנה בתוקף 30 ימים בבקשת לבטל פסק הדין, אלא פנה לראשונה לבית המשפט רק לאחר שקיבל הודעה על אמצעי תיקון שהוטלו עליו ע"י רשות הרישוי. אין ממש בטענה (שהועלתה רק במסגרת העrüור) כי הפגרה עצרת את מנין הימים להגשת הבקשה, שכן לפי סעיף 10(ג) לחוק הפרשנות, תשמ"א-1981 "במנין ימי תקופה יבואו גם ימי מנוחה, פגרה או שבתון שלל פ"י חיקוק, זולת אם הם הימים האחרונים שבחתקופה"; ככלומר המערער יכול היה להגיש בקשתו לבטל פסק הדין לכל המאוחר ביום הפגרה ביום המוקורי בלבד, לא ניתן לומר כי נגרם לו עיוות דין.

לפיכך, גם שהשיוי בהגשת העrüור אינו רב, הרי שלא הוצגו "נסיבות חריגות, שבהן ניתן להציבו על טעמים של ממש לביטולו של פסק הדין שניתן בהיעדר" או "שיעורם כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה" (ראו רע"פ 8427/17 אמנה סאלם ואח' נ' מדינת ישראל (25.3.18)). במצב דברים זה, לאור הרצונן העומד בסיס חקיקת סעיף 240 לחס"פ, יש להקפיד היבט על המועדים הקבועים בחוק ולא לאפשר חריגה מהם, אלא בנסיבות שנקבעו בחוק ובפסיקה, כמו למשל כאשר הווכח קיומו של עיוות דין.

לאור כל האמור, איןני מתירה הגשת העrüור בחלוף התקופה הקבועה בחוק.

המציאות תעbir העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י"ט טבת
תשפ"ג, 12 ינואר
2023, בהיעדר
הצדדים.
גילת שלו, שופטת